Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Διευθυνταί: ΑΛΕΞ. Β. ΩΡΟΛΟΓΑΣ - ΔΗΜ. Κ. ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 9ον ◆ Άριθμός Φύλλου 2595 | Γραφεῖα Μητροπόλεως 42.-Άρ. τηλ. 38-81 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ | ΤΕΤΑΡΤΗ 26 Μαρτίου 1941

ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ ΚΑΠΝΙΣΤΑΙ
Ρίχνετε ἔστω κι' ἕνα πακετάκι σιγάρα στά εἰδικά καυτιά τῆς ΠΥΑΜ. Σκεφθῆτε πόσες θά χαρίσετε τή χαρά στούς λεβέντες τῆς πρώτης γραμμῆς κι' στούς ἡρωϊκούς τραυματίας μας.
(Ἐκ τῆς Π.Υ.Α.Μ.)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ

Εἰς τά ἀνακοινωθέντα των οἱ Ἰταλοί ἐπαναλαμβάνουν ἐπιμόνως, ὅτι εἰς τό ἀλβανικόν μέτωπον, οὐδέν τό ἀξιοσημείωτον συμβαίνει. Καί εὑρίσκονται ἐντός τῆς ἀληθείας, ὅσον ἀφορᾷ, τούλάχιστον, τό ἀποτέλεσμα. Διότι τό ἰταλικόν στρατηγεῖον, ἀγωνίζεται, καθ' ἑκάστην, νά ἐπιμένῃ εἰς τήν προσπάθειαν ὅπως σημειώσῃ ἔστω καί μίαν μικράν ἐπιτυχίαν. Κατασυντριβόμενοι εἰς ὅλα τά μέτωπα, ἐκτοπιζόμενοι ἀπό ὅλας τάς περιοχάς, ὅπου ἔφθανον αἱ πολιτικαί των ἐποφθαλμιάσεις, ἀπό τάς ἀποικίας καί ἀπό τούς ζωτικούς χώρους, ζητοῦν νά κρατηθοῦν, ὅπως δήποτε εἰς τήν Ἀλβανίαν, νά περισώσουν ἕνα ὑπόλειμμα γοήτρου, νά διατηρήσουν τήν ἐπιρροήν ἐπί τῆς Ἑλλάδος, μόνης χώρας, ἡ ὁποία τούς ἀπέμεινε, διά νά τήν ἀπειλοῦν μέ τήν ὕποπτον σκιάν τῆς Αὐτοκρατορίας των.

Ποτέ ἄλλοτε ἡ Ἰταλία δέν εὑρέθη ἐνώπιον τοιαύτης στρατιωτικῆς καί διπλωματικῆς καταστάσεως. Ἡ Ἑλλάς τῆς ἔμεινε τό μοναδικόν πρόσχημα, τό μοναδικόν πείραμα, διά τάς ματαίας ἤδη αὐτοκρατορικάς πολυτελείας καί ἐνασχολήσεις. Καί τό ἰταλικόν στρατηγεῖον συνεχίζει τάς προσπαθείας, ἀπό μίαν κεκτημένην ταχύτητα, διά νά προλάβῃ μίαν ἀφάνταστον καταστροφήν, ἡ ὁποία δ' ἀπετέλει τό κτύπημα τῆς χάριτος καί διά νά κρατηθῇ εἰς ἐπίπεδον πού νά δικαιώνῃ τάς κατακτητικάς της ὀρέξεις.

Ἡ Ἰταλία δέν ἐφρόντισε νά ἀναμείνῃ τήν ἐξέλιξιν τῶν συντελουμένων ἀνά τόν κόσμον ζυμώσεων καί συνεχίζει, αὐτόνομον ἴσως δρᾶσιν, μέ τήν ἐλπίδα μιᾶς ἔστω καί πενιχρᾶς νίκης. Ὁ Μουσολίνι δέν ἀφέθηκε μόνον νά τόν συλλάβῃ ἀπό τόν λαιμόν ἡ ἱστορία, διά νά τόν σύρῃ εἰς τόν πόλεμον. Ἀφέθηκε νά αἰχμαλωτισθῇ καί ἀπό μίαν παλαιάν του ὑπόσχεσιν, ὅτι θά «σπάσῃ τά νεφρά τῶν Ἑλλήνων». Καί εἰς τήν ὑπόσχεσιν ταύτην προσέθηκε καί ἑτέραν, κατά τήν ὁποίαν, μέ τάς πρώτας ἀνδίκους εἰς τῆς ἀνοίξεως, θά ἔχῃ ἐπιτελέσῃ καί συμπληρώσῃ τό ἔργον τῆς ὑποταγῆς τῆς Ἑλλάδος. Οὕτω δέν κρίνεται ἀδικαιολόγητος ἡ ἀνυπομονησία του καί ἡ ἔλευσίς του εἰς τήν Ἀλβανίαν, ὅπου αὐτοπροσώπως διηύθυνε τόν ἀγῶνα, πού τόσας ἐστοίχισεν ἀπωλείας εἰς τήν Ἰταλίαν.

Ἀλλά μέ τάς προσπαθείας του αὐτάς συνεχῶς ὁλοκληρώνει τόν ὄλεθρον. Ἡ παραίτησις τοῦ στρατάρχου Γκρατσιάνι ἀπό ὅλας του τάς θέσεις καί ὅλα του τά ἀξιώματα, εἰς ἐποχήν κατά τήν ὁποίαν συμπληρώνεται ἡ κατάληψις τῆς Ἀβησσυνίας καί ὁ Κόντε Τσιάνο περιπλανᾶται ὡς ἄφωνον πρόσωπον εἰς τάς σκηνοθεσίας τοῦ τριμεροῦς, ἀποκαλύπτει ὅλην τήν ἔκτασιν τῆς πτώσεως καί τῆς καταστροφῆς.

Ἔρχεται ὡς ἐπακολούθημα τῶν ἰταλικῶν ἐκδιώξεων ἀπό ὅλας τάς θέσεις καί ὅλους τούς χώρους. Πολύ ταχέως θά διαπιστωθῇ καί θά ὁμολογηθῇ ἡ τελική καταστροφή τῆς Ἰταλίας εἰς τήν Ἀλβανίαν.

ΚΑΘΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Ὁ φίλος μας ὁ Νίκος, κατέβηκεν ἀπό τήν Ἀρετσοῦ καγχάζων. Πάντοτε ἔτσι κατεβαίνει ἀπό τήν ἕδρα του διά νά διακωμωδήσῃ μίαν ἰδέαν ἤ ἕνα πρόσωπο. Αὐτήν τήν φοράν τᾶχε βάλει μέ τό κλῆριγκ.

Λοιπόν δέν ἠμπορεῖ νά χωνέψῃ τό κλῆριγκ. Τό βρίσκει σύστημα ἀνθρώπων σκυθρωπῶν πού δέν ἔχουν καμμιά χάρι στή ζωή τους καί καμμιά φαντασία. Νά σοῦ δώσω πορτοκάλια νά μοῦ δώσης ξυριστικές μηχανές. Καί ὁ φίλος μας ὁ Νίκος ἐξεγείρεται μέ τό πρωτότυπο αὐτό ἐμπόριο.

—Νά σοῦ δώσω πορτοκάλια, λέγει, ἀλλά νά μοῦ δώσης συνάλλαγμα. Λίρα, δολλάριο, χρυσάφι. Κάτι πού νά λάμπῃ στό χέρι μου. Δέν πρέπει νά μηχανοποιήσουμε τό ἐμπόριο.

Ἔτσι, εἶναι κεκηρυγμένος, ὑπέρ τοῦ χρυσοῦ. Δέν καταλαβαίνει καμμιά ἄλλη μορφή πλούτου. Ἀπορεῖ μέ τούς ἀνθρώπους πού παίρνουν τίς λίρες, ἔτσι καθώς στίλβουν καί σκιρτοῦν μέσα στό χρηματοκιβώτιο καί ἀγοράζουν τοῦβλα καί τά τοποθετοῦν τό ἕνα ἀπάνω στό ἄλλο. Ὅλοι αὐτοί δέν κατορθώνουν νά ἔχουν ποτέ τήν ποίησι τοῦ πλούτου.

Μιά μέρα βρισκόταν στίς φτώχειες του. Ὅμως ποτέ δέν τοῦ πέρασεν ἡ ἰδέα νά βάλουμε κάτω τά λεφτά ὁλονῶν καί νά τά μοιράσουμε. Ἤθελε μονάχα, ὅπως τόσοι ἄλλοι νά ἔχῃ καί αὐτός μερικά νομίσματα στό χέρι.

Τόν εἶδε ἕνας γνωστός του νά περιφέρεται μέ τό παλιό παλτό καί νόμισε ὅτι εὐκαιρία εἶναι νά τοῦ κάνη μιά μικρή κομμουνιστική προπαγάνδα. Ὁ Νίκος τόν ἄκουε μέ προσοχή, ἐρεθισμένος ἀπό τήν ἰδέα αὐτή τῆς οἰκονομικῆς ἰσότητος. Τή στιγμή ἐκείνη πολύτιμο θά τοῦ ἦταν καί ἕνα τάλληρο ἀκόμη. Ἀλλά τόν ρώτησε.

—Καί ἄμα γίνουν ὅλα αὐτά τά τερπνά πράγματα, θά μποροῦμε νά παίζουμε πόκερ μέ διακόσιες δραχμές τοῖπ;

Ὁ προπαγανδιστής ἔμεινεν ἄναυδος.

—Μά δέν χρειάζεται τότε ἡ πόκα.

Ὁ Νίκος θυμήθηκε παληά μεγαλεῖα μπακαράδων μέ τή μακρυά τράπεζα γεμάτη χιλιάρικα καί λίρες καί ὁ προπαγανδιστής τοῦ φάνηκεν ἀπόλυτα ἀποβλακωμένος. τόν κατεκάλυψε μέ τήν καγχασμό του,

Ο ΒΡΑΔΥΝΟΣ

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

*** Οἱ Ἰταλοί κατελήφθησαν ἀπό ἀπογοήτευσι.

— Θά ἤθελαν καί ἄλλοι νά πολεμήσουν γιά λογαριασμό τους.

— Ἐνῶ τώρα μένουμε πάλι μεῖς καί μεῖς.

— Δηλαδή ἡμεῖς καί αὐτοί.

— Αὐτό πού θέλαμε γιά νά τούς δώσωμε τήν τελειωτική βολή.

— Ὑπάρχει ὁ Θεός τῆς Ἑλλάδος καί ἡ Παναγία τῶν Ἑλλήνων πού κατευθύνουν τά πράγματα καί μᾶς ἐμψυχώνουν γιά νά τά βγάλωμε πέρα ὅπως ἡ καρδιά μας τό θέλει.

*** Ὅλος ὁ κόσμος ἑόρτασε τήν Ἑλληνική γιορτή τῆς Ἐλευθερίας.

— Τέτοια μέρα μόνον ἡμεῖς ἔχομε.

— Κανείς ἄλλος λαός δέν παρουσιάζει παρόμοια.

— Καί σ' αὐτήν προσθέσαμε καί ἄλλη: τήν 28ην Ὀκτωβρίου.

— Γιά τήν Ἐλευθερία ἐχύσαμε τό πολύτιμον αἷμα τῶν εὐγενεστέρων παιδιῶν μας.

— Γιά νά πολεμήσωσι ἐγκληματίας, κακούργους, ἁρπαγας καί παράφρονας.

— Ἡ Ἑλλάς γράφει τήν ὡραιοτέραν ἱστορίαν.

— Ὁ δέ ἐχθρός της τήν ἀτιμωτέραν, πού θά κλείση μέ τόν παταγωδέστερον ἐξευτελισμόν.

— Παρητήθη ὁ Γκρατσιάνι ἀπό τήν ἀρχιστρατηγία, ἀπό τήν διοίκησι, ἀπό μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τοῦ κόμματος καί ἀπ' ὅσες ἄλλες θέσεις κατεῖχε αὐτός ποὺ ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ μεγαλειτέρα προσωπικότης μετά τόν Μουσολίνι εἰς τόν φασισμόν.

— Πολύ ἀργά τόν πῆρε τό φιλότιμο.

— Ἀφοῦ εἶδε νά χάνεται ἡ αὐτοκρατορία, νά ἐξευτελίζεται ἡ χώρα του καί ὁ στρατός καί νά συντρίβεται ἀπό τούς Ἕλληνας ἡ ἐκλεκτοτέρα στρατιωτική δύναμις τῆς Ἰταλίας, ἔκρινε καλόν νά σκεφθῇ καί αὐτός πώς καλή εἶναι μιά ἀναπαυτική ζωή στήν Νότιο Ἀμερική.

— Γιά κεῖ σκέπτονται νά περάσουν τά τελευταῖα οἱ σημερινοί Κυβερνῆται τῆς Ἰταλίας.

ΕΙΣ ΤΗΝ "ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΝ" ΠΟΥ ΠΝΕΕΙ ΤΑ ΛΟΙΣΘΙΑ...

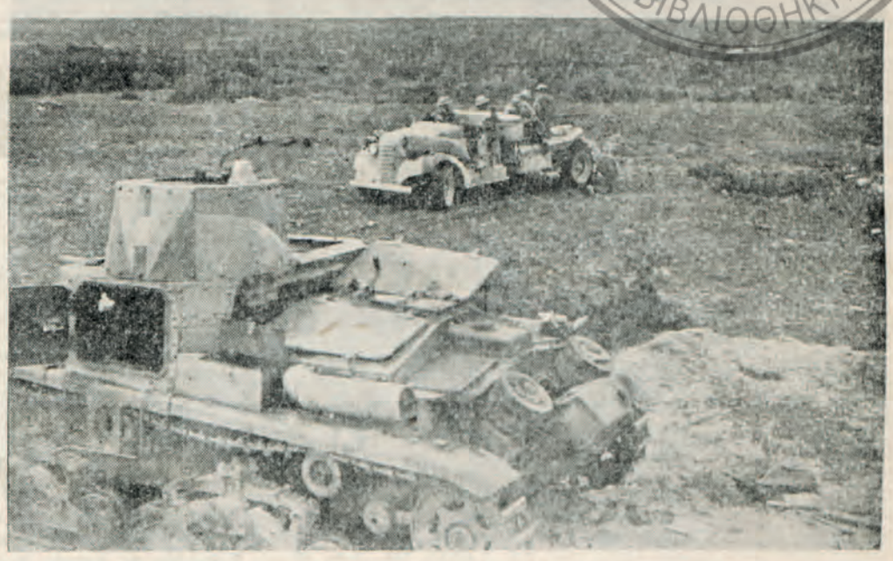

Εἰς τήν περιοχήν τῆς Τζιτζίγκας Βρεττανοί στρατιῶται ἐξετάζοντες ἐγκαταλειφθέντα ὑπό τῶν Ἰταλῶν ἀντιαρματικά τάγκς

ΕΝΑ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΓΚΑΡΒΙΝ

ΑΔΥΝΑΤΟΣ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΤΟΥ «ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ»

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΝ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΝ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΤΟΙΜΗ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΟΛΑ ΤΑ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΑ

Εἰς τό χθεσινόν φύλλον τοῦ «Παρατηρητοῦ» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύεται τό ἀκόλουθον ἐνδιαφέρον ἄρθραν τοῦ κ. Γκάρβιν, τό ὁποῖον μᾶς ἀπεστάλη τηλεγραφικῶς:

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24.— Εἰς τόν βαρυσήμαντον λόγον του πρό μιᾶς ἑβδομάδος ὁ πρόεδρος Ρούζβελτ ὑπεσχέθη τήν ἀμερικανικήν βοήθειαν εἰς τήν ἡρωϊκήν Ἑλλάδα εἰς βαθμόν οὐχί μικρότερον τῆς παρεχομένης εἰς τήν ἀγωνιζομένην Ἀγγλίαν. Ἔχομεν ἀναλάβει καί ἡμεῖς τήν ὑποχρέωσιν νά ἐνισχύσωμεν τήν Ἑλλάδα διά παντός μέσου, μέ ὅλας τάς δυνάμεις τάς ὁποίας θά δυνηθῶμεν νά ἐξοικονομήσωμεν ἀπό τάς ἀπαιτήσεις τῆς ἀσφαλείας τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καί τῆς νίκης εἰς τήν μάχην τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Πρέπει νά στρέψωμεν τά βλέμματά μας εἰς τήν ἀνατολικήν Μεσόγειαν, πρός τάς βορείας ἀκτάς της καί πρός τήν ζώνην ὅπου τά νέφη τῆς ἐπικειμένης ἐπιθέσεως τοῦ ἄξονος κινοῦνται ἀπειλητικά.

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ θύελλα αὐτή θά περιπλέξῃ ἔτι μᾶλλον τάς ἤδη τεραστίας ὑποχρεώσεις, κατά τήν ἄνοιξιν καί τό θέρος τοῦ 1941, ὁπότε πρέπει νά κερδηθῇ ἡ μάχη διά τήν ζωήν αὐτῆς ταύτης τῆς Ἀγγλίας.

Ἄς ἴδωμεν, ὅμως, πρωτίστως, ποία εἶνε ἡ κατάστασις τῶν συμμάχων μας. Ἡ κατάστασις αὐτή εἶνε ἀπό πάσης ἀπόψεως—ἠθικῆς καί ὑλικῆς—ἰσχυροτέρα παρ'ὅσον θά ἠμποροῦσε κανείς νά ὑποθέση πρό δύο ἀκόμη ἑβδομάδων. Καθ' ὅλην τήν ἑβδομάδα μέχρι τῆς παρελθούσης Κυριακῆς οἱ Ἕλληνες διεξήγαγον τήν σφοδροτέραν μάχην των ἐναντίον ἰσχυρῶν ἐχθρικῶν τμημάτων καί πυροβόλων καί κατήγαγον τήν μεγαλυτέραν ἀπό τάς νίκας.

Ὁ Μουσολίνι ἐνεφανίσθη αὐτοπροσώπως εἰς τό ἀλβανικόν μέτωπον διά νά διευθύνη τήν πεισμονα ἐπίθεσιν, ἡ ὁποία ἀπέβλεπεν εἰς τήν διάσπασιν τῆς ἑλληνικῆς γραμμῆς ἀπό τῆς Ἀδριατικῆς μέχρι τῆς Πίνδου.

Ἰσχυραί ἐνισχύσεις εἰς στρατεύματα καί πυρομαχικά εἶχον μεταφερθῆ ἐξ Ἰταλίας. Καθημερινῶς ἐξαπελύοντο ὁμαδικαί ἐπιθέσεις τῶν ἰταλικῶν μεραρχιῶν, μέ μεγάλας θυσίας, ἄλλα καί καθημερινῶς ἀπεκρούοντο. Ἡ μάχη, εἰς τήν κρισιμωτέραν φάσιν της διεξήχθη κυριολεκτικῶς σῶμα πρός σῶμα. Καί εἰς τό τέλος τῆς μεγάλης αὐτῆς μάχης, ὄχι μόνον ὁ ἐχθρός δέν κατώρθωσε νά κερδίσῃ ἔστω καί μίαν σπιθαμήν ἐδάφους, ἀλλ' ἀπωθήθη εἰς διάφορα σημεῖα καί πέραν τῶν γραμμῶν τῆς ἐξορμήσεώς του.

Οἱ σύμμαχοί μας συνέλαβον ἀρκετάς χιλιάδας αἰχμαλώτων καί ἐκυρίευσαν μεγάλας ποσότητας ὑλικοῦ.

Ὁ Ντοῦτσε ἠναγκάσθη νά ἐπιστρέψῃ εἰς τήν Ἰταλίαν χωρίς δάφνας, καταδιωκόμενος ἀπό τάς κατάρας τῶν στρατιωτῶν του. Εἶνε φανερόν οὕτως ὅτι ἡ συνέχεις ἄλυσις τῶν ὀρεινῶν θέσεων τάς ὁποίας κρατοῦν οἱ ἀποφασιστικοί Ἕλληνες εἰς τήν νότιον Ἀλβανίαν, ἀπό τῆς θαλάσσης μέχρι τῆς λίμνης Ἀχρίδος, δέν πρόκειται νά παραβιασθῇ ποτέ ἀπό μόνους τούς Ἰταλούς. Ἐν Ἀθήναις, ὁ στρατηγός Παπάγος καί τό ἐπιτελεῖον του ἐπῆρξαν μᾶλλον ζωηροί παρά ὑπερενθουσιώδεις εἰς τάς στρατιωτικάς των κρίσεις. Καί τονίζεται τώρα ὅτι εἰς τήν «μαζικήν» αὐτήν πραγματικήν μάχην, ὅπως θά ἠμποροῦσε νά ἀποληθῇ, οἱ Ἰταλοί εἶχον περίπου 50.000 νεκρῶν καί τραυματιῶν ἐπί συνόλου 120.000 ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐρρίφθησαν εἰς τόν ἀγῶνα.

Ἀναμφιβόλως, οἱ Γερμανοί, ὅπως φαίνεται ἀπό τάς ἐκδηλώσεις των, βλέπουν τήν φασιστικήν αὐτήν ἀνικανότητα μέ ἀπροκάλυπτον ὀργήν καί δυσμένειαν. Ὑποχρεωμένοι τώρα νά ἀναλάβουν αὐτοί ὁλόκληρον τό βάρος εἰς τά Βαλκάνια, δυσανασχετοῦν καί φοβοῦνται ὅτι αὐτό θά τούς παρασύρῃ εἰς ἕνα κατήφορον ὀλισθηρότερον παρ' ὅσον τόν προϋπελόγιζον.

Οἱ Ἕλληνες δέν ἀφῆκαν νά χαθῇ οὔτε μία ἡμέρα διά νά ἐνισχύσουν τήν ἀμυνάν των πρός ὅλας τάς κατευθύνσεις, καί ἡ βρεττανική βοήθεια κατά ξηράν, κατά θάλασσαν καί εἰς τόν ἀέρα, δύναται νά καταστήσῃ τήν ἀμυναν αὐτήν πολύ ἰσχυροτέραν. Ἀφ' ἑτέρου εἶνε γνωστή ἡ εἴσοδος γερμανικῶν στρατευμάτων καί ἡ ἀποστολή πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς τήν Βουλγαρίαν, εἰς μεγάλην κλίμακα. Εἰς τόν κεραυνοβόλον πόλεμον τῶν Γερμανῶν εἶνε φανερόν, ἀπό τά μέχρι τοῦδε δεδομένα, ὅτι ὅσον μακροτέρα εἶναι ἡ προπαρασκευή, τόσον γοργότερον εἶνε τό ἀποτέλεσμα.

Ἡ γερμανική μέθοδος ὑπῆρξεν ὁ καταστρεπτικός αἰφνιδιασμός, ὅταν ἤρχισεν ἡ ἐπιδρομή εἰς τήν δυτικήν Εὐρώπην, πρό ἑνός περίπου ἔτους. Σήμερον, ὅμως, γνωρίζομεν κάλλιστα τούς Γερμανούς τοῦ ναζισμοῦ, ὡσάν νά εἴμεθα μέσα εἰς τό πετσί των.

Ἠμποροῦμεν λοιπόν σήμερον νά ἐνθυμηθῶμεν τήν ἀπόρθητον βάσιν, τήν ὁποίαν εἶχεν ἐγκαταστήσει ὁ Ὀσέλλικτων εἰς τήν νότιον Πορτογαλλίαν ἐναντίον τοῦ Ναπολέοντος, ὅταν οὗτος εὑρίσκετο εἰς τό ζενίθ τῆς ἰσχύος του. Τό Τόρρες Βέδρας, μέ τήν σταθεράν του ἄμυναν συνετέλεσεν εἰς τό νά ἀλλάξῃ τόν ροῦν ὁλοκλήρου τῆς ἱστορίας. Ὅ,τι ὑπῆρξε τότε ἡ Πορτογαλία, πρόκειται ἴσως νά γίνῃ τώρα ἡ Ἑλλάς.

Μέχρι τοῦδε ὁ ναζισμός δέν συνήντησε πουθενά τήν ἀναχαίτισιν ἐπί τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου, ἀλλ' ἠμπορεῖ νά τήν εὕρῃ ἀκριβῶς τώρα.

◆

Εἰς τό σημεῖον αὐτό ἡ Νοτιοσλαβία ἀποτελεῖ τό κυριώτερον αἴνιγμα. Ἀγρία πίεσις ἠσκήθη ὑπό τῆς Γερμανίας; ἐπί τῆς βαλκανικῆς αὐτῆς χώρας καί τό Βελιγράδιον ὑπῆρξε θέατρον ἀγωνιῶδων ἀμφιταλαντεύσεων καί δραματικῶν συσκέψεων. Μέ πνεῦμα πολύ διαφορετικόν ἀπό τόν σερβικόν ἡρωϊσμόν τῆς χθές, ἰσχυροί παράγοντες συνηγοροῦν τώρα ὑπέρ μιᾶς συγκεκαλυμμένης ὑποταγῆς. Κατά τάς βεβαιώσεις τῶν παραγόντων αὐτῶν, ἡ Γερμανία δέν θά προέβαινεν εἰς τήν ἀποστολήν στρατευμάτων καί πυροβόλων εἰς τήν πεδιάδα τῆς νοτίου Νοτιοσλαβίας, ἀλλά θά ἐζήτει μόνον τήν ἀποστολήν «ἐφοδίων» διά τόν ἐν Βουλγαρίᾳ στρατόν της, πρᾶγμα τό ὁποῖον θά ἰσοδυνάμει πρός αὐτοκτονίαν τῆς νοτιοσλαβικῆς ἀνεξαρτησίας καί ἐνότητος. Ἕνας πατριωτικός στρατός ἐξ ἑνός καί πλέον ἑκατομμυρίου ἀνδρῶν εὑρίσκεται ἤδη ὑπό τά ὅπλα καί ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ λαοῦ προτιμᾷ νά ἀγωνισθῇ πάσῃ θυσίᾳ εἰς τό πλευρόν τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Τουρκίας καί τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Τό αἴσθημα αὐτό δεικνύει τόν

(Συνέχεια εἰς τήν 2-αν σελίδα)

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΑ

Τὸ παράπονο ΕΝΟΣ ΓΗΡΑΙΟΥ ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ

«Βλέπεις, κύριε ὑπολοχαγέ, πού τραυματίσθηκε καί ἕνας γέρος μέ τίς παντοῦφλες ;»

ΜΕΤΩΠΟΝ, μέσα Μαρτίου.—Εἶνε κάτι φρουριακά ὑψώματα, πού σοῦ ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνη, ὅταν σκαρφαλώσῃς στήν κορυφή τους!.. Τό ζήτημα εἶνε νά φθάσῃς ὡς ἐκεῖ. Ὅταν πατήσῃς πειά τήν ράχη τους καί τύχῃ χιονοθύελλα, δέν ἔχεις νά φοβηθῆς τούς ἀνθρώπους: Εἶνε ὅλοι κρυμμένοι στῆς σπηλιές, σέ πρόχειρα ὀρύγματα, σέ μιά μικρή ἐδαφική ἐξόγκωσι, κολλημένοι ἐπάνω στήν γῆ, γιά νά πάρουν κουράγιο—ὅπως ὁ Ἀνταῖος...Σήμερα ὅμως, ἔχει ἀνοίξει ὁ οὐρανός σ' ἕνα βαθύ γαλάζιο χρῶμα καί κανείς δέν σκέπτεται τήν κακοκαιρία...

Ὁ διοικητής τοῦ τμήματος, στόν ὁποῖον κομίζω διαταγήν, εἶνε ἕνας γέρος ταγματάρχης μέ φαλάκραν λεπτήν μύτη καί μάτια μικρά. Ὅταν γελᾷ, τά μάτια του σβύνουν καί τό γέλιο τοῦ ἀκούεται μακρυά. Οἱ φαντάροι τόν ξεχωρίζουν ἀπό τό τρανταχτό αὐτό γέλιο καί ἀπό ..τῆς παντοῦφλες! Καί ἐγώ ἀκόμη ἤξευρα ἀπό πρίν, ὅτι θά ἔβλεπα τόν θρυλικό «ταγματάρχη μέ τῆς παντοῦφλες».

— Εἶνε ἡ πρώτη φορά, κύριε ταγματάρχα, ποὺ βλέπω ἕνα πολεμιστή σάν κι' ἐσᾶς μέ παντοῦφλες...

Ἐγέλασε πλατειά καί μ' ἐκτύπησε προστατευτικά στήν πλάτη:

— Ἔλα στό κοττέτσι. Ἔχει καφέ καί γλυκό!...

◆

Τό «κοττέτσι» εἶνε κτισμένο μέ τήν ἀγάπην τῶν φαντάρων. Ἔστησαν κοτρώνια καί ἐσήκωσαν τοίχους ἑνός μέτρου, ἐπάνω στούς ὁποίους ἐτοποθέτησαν κλαδιά ὀξιᾶς καί χαμόκεδρα. Καί γιά βανί ἄπλωσαν τό ἀντίσκηνο.

— Αὐτό ἐδῶ εἶνε τό σπίτι μου!.

Μόλις χωράει ἕνα κρεββάτι ἐκστρατείας, μαζῆ μέ τό μπαοῦλο, πού εἶνε ταυτοχρόνως γραφεῖο καί τραπέζι. Ἐκεῖ ἐπάνω βρίσκεται καί τό τηλέφωνον καί ἕνα βάζο μέ γλυκό. Τά κάρβουνα σιγοκαίνε σέ μιάν ἄκρη. Ἐπάνω ἀπό τό κρεββάτι, μία Παναγία, μέ ἀδρές, πράσινες γραμμές, ξεχωρίζει ἔντονα. Καί πειό κάτω, ἡ φωτογραφία ἑνός παιδιοῦ...

— Μά, ἐδῶ εἶνε ἀληθινό σπίτι!..

— Καί βέβαια σπίτι! Μονάχα ποὺ ὁ ἄνεμος μπαίνει ἀπό τίς πέτρες. Καί εἶνε ξουράφι ὁ ἄτιμος!.

Ἔβγαλε τό κασκόλ του καί προσέφερε τσιγάρο:

— Νά σοῦ πῶ τήν ἁμαρτία μου..—εἶμαι νοικοκύρης ἄνθρωπος. Εἶχα μιά αὐστηρή μητέρα καί μέ συνήθισε στήν τάξι. Ἐμαθα πολλές δουλειές μονάχος μου. Αὐτός εἶνε ὁ λόγος, ποὺ ἄρχησα νά πανδρευθῶ. Εἶχα ἀποφασίσει νά μείνω ἀνύπανδρος, ἀλλά... Ἄν ἦταν ἀλλιώς, θά εἶχα τώρα τόν γυιό μου στόν πόλεμο...

Ἐξερόβηξε, δείχνοντας τήν φωτογραφία τοῦ τοίχου· καί, ἔπειτα, μ' ἐρώτησε:

— Εἶσαι παντρεμένος τοῦ λόγου σου;..

— Ὄχι!

— Ἔχεις κι' ἐσύ τά δικά μου μυαλά... Κι' ὅμως!.. Ἕνας νέος πατέρας εἶνε ὅ,τι χρειάζεται. Σέ θαυμάζει τό παιδί σου.. Ἕνας γέρος προκαλεῖ τόν οἶκτο: «Γέρος ὁ κακομοίρης· τί νά σοῦ κάνῃ;..» Εὐτυχώς ποὺ ἐπρόλαβα!.. Τώρα ὅλο δελτάρια μοῦ στέλνει· εἶνε πολύ νέος καί δέν τόν παίρνουν ἐθελοντή· μοῦ γράφει ὅμως, ὅτι εἶνε γεμᾶτος θαυμασμό γιά μένα...

Ἐγέλασε δυνατά:

— Αὐτός μοῦ ἔστειλε καί τό γλυκό.. Δέν ἤμουνα συνηθισμένος, βλέπεις, σέ κάτι τέτοιες ἐκδηλώσεις κι' ὅταν τό πῆρα, ἀνοιξε γιά μένα ὁ κόσμος. Τό ἴδιο βράδυ ἐπῆρα αὐτό τό ὕψωμα. Ὅλο τό βράδυ γαντζώνσμε, καί μᾶς εἶχαν ταράξει στό κανονίδι ἀπ' ἀντίκρυ... Ἔ, βέβαια...—κάτι τέτοιες στιγμές, ξεχνάει κανείς πῶς εἶνε γερος. Ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου δέν μετριέται μέ χρόνια..

Μοῦ προσέφερε ὁ ἴδιος γλυκό.

— Εἶνε καλό γλυκό, ἔ;.., Νά ξέρῃς πῶς εἶσαι ὁ πρῶτος ποὺ τό δοκιμάζει, ἐκτός ἀπό μένα!...

Καί ἦτο πανευδαίμων ὁ γενναῖος αὐτός πατέρας, ποὺ ἤξευρε ὅτι ἔκερδισε τόν θαυμασμόν τοῦ παιδιοῦ του.

— Τό πρωΐ, ποὺ σταματάει ἡ μάχη, νοιώθεις ἕνα πόνο στά πόδια... Ἄτιμο πρᾶγμα νά ξαναθυμᾶσαι τά χρόνια. Τότε φορῶ τίς παντοῦφλες μου. κάθομαι στό τηλέφωνο καί περιμένω... Γι' αὐτό ἔφτειαξα τό κοττέτσι. Ἔρχονται κάπου-κάπου οἱ ἀξιωματικοί μου κι' ἀρχίζουμε συζήτησι... Ἡ ἀλήθεια εἶνε, πῶς ἕνας ἀπ' αὐτούς, ἕνας ὑπολοχαγός, μοῦ μπαίνει πολύ στή μύτη. Κάθε μῆνα ἔχει κι' ἕνα τραῦμα. Τοῦ λέω: «Θά σέ χάσω καί σοῦ δίνω τό λόγο μου, πῶς θά γράψω στήν ἀναφορά, ὅτι σκοτώθηκες ἀπό κουταμάρα σου!...» «Ὅπως διατάξετε, κύριε ταγματάρχα», μοῦ λέει!.. Ὄχ, σέ ρωτάω ; Εἶνε τρόπος αὐτός ;... Νά σκοτωθῇ, δηλαδή, ἐπειδή εἶνε νέος ;

Ἔμεινε νά κυττάξῃ τή φωτογραφία τοῦ παιδιοῦ του :

— Ἄν ἤτανε μεγάλο αὐτό τό παιδί, θά τοῦ ἔμοιαζε...», προσέθεσε συλλογισμένος. «Σοῦ ἔχει ἕνα ξερσκέφαλο, ποὺ σέ δαιμονίζει...»

◆

Ἐκείνη τήν στιγμή, ἐκτύπησε τό τηλέφωνον:

— Ναί, ἐδῶ ταγματάρχης...Πειό δυνατά!... Τί ἔγινε ὁ κύριος ὑπολοχαγός;... Ξεκαθάρισε, παιδίμου, δέν καταλαβαίνω!.. Μιά περίπολος; Καλά! Εὑρίσε ἡ περίπολος;... Ὅλα τά παιδιά... Εἶσαι βέβαιος, πῶς εἶνε ὅλοι; Κι' ὁ κύριος ὑπολοχαγός;... Τούς βλέπεις ποὺ ἔρχονται ὅλοι; Εἶσαι βέβαιος παιδί μου;... Καλά! Ὅταν ἔρθῃ ὁ ὑπολοχαγός νά τοῦ πῆς, ὅτι τόν θέλω! Θά μοῦ δώσῃ προφορικῶς τήν ἀναφορά...

Ἀπέθεσε τό ἀκουστικό, ἐσηκώθηκε ἀπότομα κι' ἐκτύπησε μέ τό κεφάλι του στό ἀντίσκηνο καί στῆς ὀξυές. Ξανακάθησε στό κρεββάτι νευριασμένος:

— Θά μέ τρελλάνῃ αὐτός ὁ ὑπολοχαγός! Κατάλαβες, κύριε; Στά καλά καθούμενα;... Ἐκμεταλλεύεται τήν ἐπιείκειά μου καί κάνει τοῦ κεφαλιοῦ του. Κι' ἄν πάθῃ τίποτα;... Θά τόν ἀναφέρω στό Σύνταγμα, θά φθάσω μέχρι Μεραρχίας... Ἀπόψε θά τόν κρατήσω ἐδῶ!...

Ἐθύμωνε ὁ ταγματάρχης— καί ἦτο ὑπέροχος στόν θυμό του αὐτός ὁ νοικοκύρης μέ τῆς παντοῦφλες, ποὺ ἀγωνιοῦσε κάθε στιγμή γιά τήν ζωή τῶν ἀνθρώπων, τούς ὁποίους τοῦ εἶχαν ἐμπιστευθῆ.

Ἐκάπνιζε γρήγορα, νευρικά τό τσιγάρο του. Καί σάν νά ἐμονολογοῦσε, ἄρχισε μέ μιά συρτή φωνή, ποὺ σοῦ ἔφερνε ρίγος:

—Ἔπρεπε νά ἤμουν νέος, νάμουνα πειό μπροστά!...

Ἐσταμάτησε ξαφνικά :

— Ὄχι! Ἄς ἤμουνα λιγάκι τυχερός...—τόσο δά! Καί θά τοῦ ἔδειχνα !... Τέσσερες μῆνες τώρα πολεμᾶμε κι' οὔτε ἕνα μικρό θραῦσμα δέν μέ βρῆκε..., ἔτσι νά μ' ἀγγίξῃ ξυστά, νά βγῇ λίγο αἷμα. Θά τόν ἔπιανα μπροστά σ' ὅλους τούς ἄνδρες καί θά τοῦ ἔλεγα: «Βλέπεις, κύριε, πῶς, ποὺ τραυματίσθηκε ἕνας γέρος μέ παντοῦφλες !...» Νά τόν φέρω ἔτσι στά καλά του, νά μάθῃ πῶς ἡ τρέλλα δέν εἶνε παλληκ

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΚΑΤΑ ΤΙΝΑ ΕΙΔΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚ. ΡΑΔΙΟΠΟΜΠΟΥ

ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΞΕΡΡΑΓΗΣΑΝ ΕΙΣ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26. (ἰδ.)—Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Λονδίνου εἰς τὴν ἐκπομπήν του τῆς 2.30 πρωϊνῆς ἀνήγγειλεν ὅτι κατὰ τὰς ἐκ Βελιγραδίου πληροφορίας ταραχαὶ ἐξερράγησαν εἰς τὴν γιουγκοσλαβικὴν πρωτεύουσαν καὶ ὅτι ὅλαι αἱ τηλεφωνικαὶ συγκοινωνίαι διεκόπησαν.

Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙ ΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΕΥΡΕΘΗ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΗ ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΧΘΗ

ΣΟΒΑΡΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΝΤΩΝΕΣΚΟ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 25. (Α. Π.).—Τὸ Ράντιο ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

Ὁ Στρατηγὸς Ἀντωνέσκο ἐδήλωσε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Οὔτε ἐγώ, οὔτε ὁ λαός ἐδέχθημεν, οὔτε θὰ δεχθῶμεν ποτὲ ὡς ὁριστικὴν τὴν κατάστασιν ἣν εὗρον καὶ τὴν ὁποίαν ὑπεχρεώθην νὰ ἀποδεχθῶ. Δὲν θὰ ὑπάρξη ποτὲ ἡσυχία εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν τῆς Εὐρώπης, οὔτε πραγματικὴ δικαιοσύνη εἰς τὸν κόσμον ἐφ' ὅσον ὁ ρουμανικὸς λαὸς δὲν θὰ ἐπιτύχη ἐκεῖνο ποὺ ζητεῖ ἢ δὲν θὰ λάβη διὰ τῶν ἰδίων του χειρῶν δικαιοσύνην.

Τὸ δίκαιον ὅμως θὰ ἐπιτευχθῇ. Τὸ διακηρύσσω διὰ τοῦ στόματός μου ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν νὰ προσφέρουν τὴν ζωήν των ὡς θυσίαν, δηλαδὴ ὅλοι οἱ στρατιῶται τῆς χώρας συμπεριλαμβανομένου καὶ ἐμοῦ. Ὁ ρουμανικὸς λαὸς γνωρίζει νὰ σέβεται τὴν τιμὴν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ ἄξιοῦ ὅπως καὶ ἡ ἰδική του τιμὴ παραμένει σεβαστή».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 25.—Πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν ὑπ' ἀριθ. 150 τῆς 25ης Μαρτίου 1941.

Ἀνταλλαγὴ πυρῶν πυροβολικοῦ εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ μετώπου καὶ περιωρισμένη δρᾶσις περιπόλων.

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου

ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΑΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ Δ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 25.— Τὸ Ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐχθρικὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδισε ἀγροτικὴν περιοχὴν εἰς Δυτ. Πελοπόννησον ἄνευ θυμάτων ἢ ζημιῶν».

ΤΙ ΜΕΤΑΔΙΔΕΙ Η ΑΓΚΥΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙΣΑΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25. (Α. Π.). — Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐξ Ἀγκύρας ὅτι ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς πόλεως μεταδίδων σχόλια ἐπὶ τῆς ὑπογραφῆς ἐκ μέρους τῆς Γιουγκοσλαυίας τοῦ συμφώνου τοῦ ἄξονος ἀνέφερε ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Γιουγκοσλαβίας διατελεῖ ἐν ἐξάψει, ἀλλὰ δὲν δύναται ν' ἀναμένεται ὅτι ἡ ἔξαψις αὕτη εἶναι φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ μεταβάλη πιθανῶς τὴν πορείαν τῶν γεγονότων.

Οἱ Γιουγκοσλαῦοι ἦσαν ἀπροετοίμαστοι διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν μίαν τοιαύτην ἡμέραν ὡς αὐτὴν ἣν ἀντιμετωπίζουν τώρα. Διὰ τῆς προσχωρήσεως παρεδέχθησαν τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Εὐρώπης συμφώνως πρὸς τὰ ἰδανικὰ τοῦ ἄξονος.

Παρὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμφώνου δυσκόλως δύναται νὰ θεωρηθῇ τοῦτο ὡς συντελοῦν εἰς τὴν σταθερότητα ἀπὸ τῆς γερμανικῆς ἀπόψεως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΚΤΗΝΩΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι τὴν 27ην τρ. μηνὸς ἡμέραν Τέμπτην ὡς καὶ ὅλας τὰς ἑπομένας ἡμέρας ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ ἐκποίησις, ἐν μὲν τῷ Παραρτήματι τοῦ Κέντρου Ἱππωνειῶν (Στρατόπεδον Π. Μελᾶ) 28 ἵππων καὶ 11 ἡμιόνων, ἐν δὲ τῷ Νοσοκομείῳ Κτηνῶν) Μετρὸν Ἔμβολον) 62 ἵππων καὶ 26 ἡμιόνων ἀκαταλλήλων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατεύματος πλὴν καταλλήλων διὰ τὰς γεωργικὰς τοιαύτας ὡς καὶ τὰς μεταφορὰς βασικῶν προϊόντων.

Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἔχουσιν οἱ γεωργοὶ γενικῶς καὶ οἱ μεταφορεῖς βασικῶν προϊόντων.

Οἱ γεωργοὶ δέον νὰ ὦσιν ἐφοδιασμένοι διὰ βεβαιώσεων τῶν οἰκείων Προέδρων των ὅτι τυγχάνουσι γεωργοὶ καὶ ὅτι ἔχουσι ἀνάγκην ζώων ἀροτριώντων.

Κατὰ τὴν ἐκποίησιν δὲν θὰ γίνωνται δεκταὶ ἀποδείξεις ἐξ ἐπιτάξεως κτηνῶν, ἀλλὰ θὰ καταβάλλεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἡ ἀξία τῶν ἐκποιουμένων κτηνῶν εἰς χρῆμα.

Θεσ/νίκη τῇ 25 Μαρτίου 1941

Γ' ΑΝΩΤ. ΣΤΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
Ν. ΡΑΓΚΑΒΗΣ
Ἀντισιράτηγος

Η ΡΩΣΣΙΑ ΕΠΑΥΣΕ ΝΑ ΣΤΕΛΛΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 26 (Ἰδ.)—Ἐγνώσθη χθὲς ἐνταῦθα ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου ἡ Ρωσσία ἀνέστειλε τὴν ἀποστολὴν πετρελαίου εἰς τὴν Γερμανίαν.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

ΚΑΪΡΟΝ 26 (Α. Π.).— Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Αἰγύπτου ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς: Ἡ διεθνὴς κατάστασις δὲν εἶνε τόσον ἥρεμος, ὅσον ἦτο εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους.

Ἔκτοτε νέοι κίνδυνοι προέκυψαν οἱ ὁποῖοι καταδεικνύουν ὅτι εἶνε ἐνδεχόμενον ὁ πόλεμος νὰ εἰσέλθη συντόμως εἰς σοβαρὰν φάσιν καὶ ἴσως νὰ μὴ ἀφήση ἀνεπηρέαστον τὴν Αἴγυπτον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΡΥΘΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Τμήματος Θεσσαλονίκης) θεωρεῖ καθῆκον νὰ ἐκφράση πρὸς τὴν Ἀνώνυμον Βιομηχανικὴν Ἑταιρείαν Ὑφασμάτων «ΥΦΑΝΕΤ» τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας του καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν εὐγενῆ δωρεὰν τῆς ἑξ (100) ἑκατὸν μέτρων ὑφάσματος χρησιμοποιηθέντος διὰ τὴν ραφὴν τῶν στολῶν τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, ὡς καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν παραχωρεθεῖσαν συνδρομὴν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

ΔΙΑ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΑΘΗΝΩΝ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς 27ης λήγοντος μηνὸς Μαρτίου θὰ κυκλοφορῇ καθ' ἑκάστην ἀντὶ τρεῖς τῆς ἑβδομάδος ἡ ἑσπερινὴ κοινὴ ἁμαξοστοιχία Θεσσαλονίκης—Ἀθηνῶν, μὲ ἀναχώρησιν ἐκ Θεσ/νίκης ὥραν 19.21'.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δι' οἰκογένειαν δωματίον εὐάερον, εὐήλιον, εὐρύχωρον, μὲ χρῆσιν κουζίνας, εἰς τὸ κεντρικώτερον σημεῖον τῆς πόλεως, μὲ ἐξησφαλισμένον καταφύγιον. Ὅροι εὐνοϊκοί. Πληροφορίαι κ. Χριστόφορον Ἐλευθεριάδην, Μητροπόλεως 36.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΜΟΣΧΑ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

ΒΙΣΥ 26. (Α.Π.) — Τὸ ἐπίσημον γαλλικὸν γραφεῖον πληροφοριῶν πληροφορεῖται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι ἀνεκοινώθη ἐπισήμως ἐκεῖ ἡ παραίτησις τοῦ ἐν Μόσχᾳ πρεσβευτοῦ τῆς Γιουγκοσλαβίας κ. Γαβριήλοβιτς ὅστις εἶναι πρόεδρος τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος ὡς καὶ ἡ παραίτησις τῶν ἐξ γερουσιαστῶν οἱ ὁποῖοι ὁμοίως ἀνήκουν εἰς τὸ Ἀγροτικὸν κόμμα.

ΟΙ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΟΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26. (Α.Π.)—Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐξ Ὀσέλλιγκτων ὅτι ὁ κ. Τζάκιτς, πρόεδρος τοῦ ἐν Ὄκλανδ Γιουγκοσλαβικοῦ Συνδέσμου εἰς δηλώσεις του τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν εἶπεν ὅτι ἡ Γιουγκοσλαβικὴ παροικία εἶναι 100 τοῖς 100 παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Βρεττανικοῦ λαοῦ καὶ ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν τέκνων της ὑπηρετοῦν εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ν. Ζηλανδίας.

ΕΞΕΤΕΛΕΣΘΗ Ο ΦΟΝΕΥΣ ΤΟΥ ΑΡΙΓΚΩΝΗ

Ἡ δολοφονία τοῦ Π. Ἀριγκώνη κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον τοῦ παρελθόντος Ἔτους, ἡ συνταράξασα τὴν ἐνταῦθα δημοσίαν γνώμην, ἔσχε τὴν ἐνδεδειγμένην κύρωσίν της πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ λόγῳ τῆς καταστάσεως ἐκκρεμοῦσα, κατ' ἀνάγκην, ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστικῶν ἀρχῶν ὑπόθεσις, εἰσήχθη παρὰ τῇ Ἀν. Στρατιωτικῇ Διοικήσεως ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Στρατοδικείου, τὸ ὁποῖον κατεδίκασε εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου τὸν ἀποδειχθέντα δράστην Γετζιγιὰν Βαχράμ τοῦ Σετράκ.

Οὗτος ἐξετελέσθη κατὰ τὰ κανονισμένα.

ΑΔΥΝΑΤΟΣ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ «ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΟΥ Ο ΠΟΛΕΜΟΥ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

ὀρθὸν δρόμον καὶ διερμηνεύει ὅλην τὴν ψυχὴν καὶ τὴν φλόγα τοῦ ἔθνους. Ἡ συγκεκαλυμμένη ὑποταγὴ θὰ ἐσήμαινε τὸν θάνατον τοῦ νοτιοσλαυϊκοῦ ἔθνους. Εἰς τὸ παρασκήνιο τοῦ Βελιγραδίου, οἱ ἀγωνιῶντες σύμβουλοι τοῦ κράτους ἔχουν διαιρεθῆ εἰς δύο μερίδας καὶ ἡ τελικὴ ἔκβασις δὲν εἶνε ἀκόμη βεβαία. Ἡ διαίρεσις, κατὰ μέγα μέρος, ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὰς φυλετικὰς διαφορὰς, καὶ οἱ Κροάται ὑπουργοὶ φαίνονται ἀποκλίνοντες ὑπὲρ τῆς ὑποχωρήσεως. Ἀναμφιβόλως αὐτὸ θὰ ἦτο ὀλέθριον διὰ τὸ μέλλον τῆς νοτιοσλαυϊκῆς ἑνότητος, τὴν ὁποίαν ἡ Γερμανία προσπαθεῖ διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἐξασθενήσῃ.

Ὁ ἱκανώτατος Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σαράτσογλου ἀφίκετο ἀεροπορικῶς εἰς τὴν Κύπρον διὰ μίαν τελικὴν συνάντησίν του μὲ τὸν κ. Ἀντονυ Ἤντεν, μετὰ τὴν συνάντησιν δὲ ταύτην ὡμίλησε περὶ πλήρους ταυτότητος τῶν ἀντιλήψεων του μὲ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν καὶ περὶ τῆς κοινῆς νίκης μὲ τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸ τελευταῖον αὐτὸ σημεῖον συνενώνει καὶ ἡ Ἀμερικὴ τὸς θερμοτέρας εὐχάς της.

Ἡ ἐπικειμένη ἐμπλοκὴ εἰς τὰ Βαλκάνια, θὰ εἶνε, χωρὶς ἀμφιβολίαν, τρομερά, δὲν ἠμπορεῖ ὅμως νὰ εἶνε ὁ «κεραυνοβόλος πόλεμος» τοῦ παρελθόντος ἔτους.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Διδακτηρίων Δήμου Θεσσαλονίκης διακηρύττει ὅτι ἐκθέτει εἰς ἐπαναληπτικὸν δημόσιον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν μονοετῆ μίσθωσιν τῶν ὑπ' ἀριθ.: 1) 48, 2) 50—51—52, 3) 53, 4) 54, 5) 55, 6) 56, 7) 58 ἰδιωτικῆς ἀριθμήσεως καταστημάτων «Γαλλάδικα» κειμένων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου ἀριθ. 14, τῶν ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 42 ἰδιωτ. ἀριθ. καταστημάτων τῆς Στοᾶς Ἁγίου Μηνᾶ, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀρριανοῦ ἀριθ. 27 διορόφου οἰκίας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 7ην Ἀπριλίου 1941 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινήν, ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Διδακτηρίων Δήμου Θεσσαλονίκης (Μέγαρον Ἱερᾶς Μητροπόλεως) ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων μισθώσεως κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας μόνον π. μ.

Ἐν Θεσ/νίκῃ τῇ 24η Μαρτίου 1941

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς
† Ὁ Θεσσαλονίκης Γεννάδιος

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 8391

Ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ ἕν μέλος τῶν οἰκογενειῶν τῶν κάτωθι ὀπλιτῶν ὅπως διέλθῃ ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Διεύσεως Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου (Ἄσυλον τοῦ Παιδιοῦ Λεωφόρος Πανεπιστημίου) δι' ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν αὐτάς.

1) Χρήστου Ἀράπογλου, 2) Νικολάου Στεφανίδη, 3) Ζαφειρίου Μπουλούκα, 4) Νικολάου Παπαδοπούλου.

Ἐν Θεσ/νίκῃ τῇ 24η Μαρτίου 1941

Ὁ Δήμαρχος
Κ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Τετάρτην 26 Μαρτίου θὰ διανυκτερεύουν τὰ φαρμακεῖα Ἀστεριάδου τέρμα Χαριλάου, Μοσχίδου Κων/πόλεως 67, Μπροῦδο Βασιλίσσης Ὄλγας 11 Πελτέκη Βασ. Σοφίας 1, Καμέσα Τσιμισκῆ 92, Παπαβασιλείου Ἁγίου Δημητρίου 165, Σαΐα Φράγκων 35, Κουντζέρη Ἐγνατίας—Βασ. Κωνσταντίνου Ἀλεξίου Ἐγνατίας 108, Πασχαλίδου Εἰρήνης 19, Ζωγράφου Μοναστηρίου 33.

Ο κ. Π. ΠΟΥΛΙΑΔΗΣ
Ἰατρὸς—ἀκτινολόγος
Μετέφερε τὸ ἀκτινολογικόν του ἐργαστήριον εἰς κτίριον ἀσφαλέστατον μετὰ καταφυγίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τσιμισκῆ 89.

ΡΑΓΔΑΙΑ Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΤΩΠΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΤΟΙ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΥΠΟΧΩΡΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΕΡΕΝ, ΧΑΡΑΡ ΚΑΙ ΝΤΙΡΕΝΤΑΟΥΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 26. (Ἰδ.)— Ἐπείγοντα τηλεγραφήματα τῶν ἐν Χαρτούμ ἀνταποκριτῶν τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ ἀναφέρουν ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν εἰσῆλθον εἰς τὴν τελευταίαν δραματικὴν φάσιν των καὶ τονίζουν ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ ἀβησσυνιακοῦ πολέμου ἀποτελεῖ πλέον ζήτημα ὀλίγων ἡμερῶν.

Εἰς τὸ Νοτιοανατολικὸν μέτωπον τὰ νοτιαφρικανικὰ στρατεύματα ἀφοῦ ἐξουδετέρωσαν ἐντὸς ἑνὸς δεκαπενθημέρου, ὅλας τὰς ἐστίας ἀντιστάσεως καὶ κατέλαβον τὴν Ἰταλικὴν καὶ Βρεττανικὴν Σομαλίαν, τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ὀγιαντὲν καὶ μέγα τμῆμα τῆς Ἀνατολικῆς Αἰθιοπίας—δηλαδὴ ἔκτασιν 400 χιλιάδων περίπου τετραγωνικῶν χιλιομέτρων—συνεχίζουν διὰ τοῦ κυρίου ὄγκου των τὴν προέλασίν των πρὸς τὸ Χαράρ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπέχουν μόλις 45 χιλιόμετρα.

Εἰς τὸν τομέα τοῦτον, τὸ ἰταλικὸν στρατηγεῖον καταβάλλει ἀπεγνωσμένας προσπαθείας διὰ νὰ καταρθώση νὰ συγκρατήση τὰς δυνάμεις του ἐπὶ τῶν νοτιοανατολικῶν τοῦ Χαράρ ὁρεινῶν ἀντερεισμάτων μὲ προφανῆ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν διευκόλυνσιν διαλογῆς τοῦ κυρίου ὄγκου τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων πρὸς τὴν Ἀντὶς Ἀμπέμπα. Τὸ βρεττανικὸν ἀρχηγεῖον ὅμως ἀναπτύσσει εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπίσης ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ματαίωσιν τῶν ἰταλικῶν σχεδίων καὶ τὴν αἰχμαλώτισιν ὁλοκλήρου τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ τοῦ Νοτίου Μετώπου.

Ἡ βρεττανικὴ ἐπίσης προσπάθεια, καθὼς ἀναφέρουν τὰ χθεσινὰ νυκτερινὰ τηλεγραφήματα, ἐστέφθη ἤδη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Νοτιαφρικανικοὶ φάλαγγες κατώρθωσαν, κατόπιν λυσσωδῶν μαχῶν, νὰ θέσουν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν των σημαντικὰ ἐρείσματα πέριξ τοῦ Χαράρ, ἄμυν καὶ συστήματος τῶν Ἰταλῶν σελλαβοῦσαι πολλοὺς αἰχμαλώτους καὶ κυριεύσασαι ἄφθονον πολεμικὸν ὑλικόν.

Ἄλλη ἰσχυρὰ φάλαγξ, δρῶσα εἰς τὸν ἴδιον τομέα, προχωρεῖ πρὸς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Τζιμπουντὶ—Ἀντὶς Ἀμπέμπα.

Προκεχωρημένα τμήματα τῆς ἐν λόγῳ φάλαγγος ἀπέχουν μόνον 25 χιλιόμετρα ἀπὸ ἐπίκαιρον σημεῖον τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀνατολικῶς τῆς Ντιρεντάουα, πέριξ τῆς ὁποίας ἔχουν συγκεντρωθῆ ἰσχυραὶ ἰταλικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις.

Κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὅμως, ἡ ἀποκοπὴ τῆς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐπικοινωνιῶν τῆς Ντιρεντάουα μετὰ τοῦ Τζιμπουντὶ καταδικάζει εἰς ἀδράνειαν τὰς ἐν λόγῳ ἰταλικὰς δυνάμεις διότι τὰς στερεῖ πάσης ἐπικοινωνίας μὲ τὰς μεγάλας βάσεις τοῦ ἐφοδιασμοῦ των.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΤΙΟΝ ΤΟΜΕΑ

Εἰς τὸν Νότιον τομέα ἡ κατάστασις ἐξελίσσεται μὲ ταχύτατον ἐπίσης ρυθμόν. Μηχανοκίνητα τμήματα τῶν αὐτοκρατορικῶν στρατευμάτων τῆς Δυτικῆς Ἀφρικῆς συνεχίζουν, μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Νεγκέλι, τὴν προέλασίν των πρὸς βορρᾶν εἰσδύσαντα κατὰ τὸ τελευταῖον τεσσαρακονταετίας καὶ βάθος 120 ἀκόμη χιλιομέτρων. Τὰ δρῶντα εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην ἰταλικὰ στρατεύματα ἀπεπειράθησαν νὰ ἀντιτάξουν δύο φορὰς ἀντίστασιν ἀλλὰ ἀνετράπησαν καὶ πανικόβλητα σπεύδουν πρὸς βορρᾶν ἐγκαταλείποντα εἰς χεῖρας τῶν προελαυνόντων Δυτικοαφρικανῶν ἄθικτον τὸ πολεμικόν ὑλικόν των.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΒΗΣΣΥΝΩΝ

Ἀξιολόγους προόδους ἐσημείωσαν κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς δύο ἡμέρας καὶ τὰ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Χαϊλὲ Σελασιὲ αἰθιοπικὰ στρατεύματα τὰ ὁποῖα ἀφοῦ ὑπεχρέωσαν τοὺς Ἰταλοὺς νὰ ἀποσυρθοῦν εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ντέμπρα Μάρκος ὄρη, συνεχίζουν διὰ δύο ἰσχυρῶν φαλάγγων τὴν προέλασίν των πρὸς τὸ Γκοντὰρ καὶ τὴν Ἀντὶς Ἀμπέμπα ἀπὸ τὴν ὁποίαν αἱ προφυλακαὶ των ἀπέχουν μόλις 180 χιλιόμετρα.

Ἡ προέλασις τῶν Ἀβησσυνῶν εἰς τὸν τομέα τοῦτον ὑπεχρέωσε τὸν Ἰταλὸν ἀρχιστράτηγον Δοῦκα τῆς Ἀόστης νὰ διατάξη τὴν πρὸς βορρᾶν σύμπτυξιν ὅλων τῶν ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ Αἰθιοπίᾳ δυνάμεών του.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ

Εἰς τὴν Ἐρυθραίαν συνεχίζεται ἐντατικῶς ὁ ἀγὼν μὲ κέντρον τὸ Κερὲν τοῦ ὁποίου τὴν πτῶσιν ἀναγνωρίζουν ὡς προσεχῆ καὶ ἀναπόφευκτον καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τῆς Ρώμης.

Τὸ βρεττανικὸν πυροβολικὸν βάλλει νυχθημερὸν διὰ καταιγισμοῦ πυρὸς κατὰ τῶν Ἰταλικῶν θέσεων καὶ ἐκκαθαρίζει τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ πέριξ τοῦ Κερὲν ὑψώματα τὰ ὁποῖα καταλαμβάνει τὸ ἰνδικὸν πεζικόν.

Εἰς τὸν τομέα τοῦτον ἡ ἰταλικὴ στρατιωτικὴ διοίκησις καταβάλλει ἀπεγνωσμένας προσπαθείας ἐλπίζουσα, προφανῶς, διὰ τῆς παρατάσεως τῆς ἀμύνης τοῦ Κερέν, νὰ κερδίση τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ὀχύρωσιν τῆς γραμμῆς Ἄντοπας—Ἀξώμης χρόνον.

Αἱ πρόσφατοι κινήσεις τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων τῆς Ἐρυθραίας ἔρχονται ὡς ἐπιβεβαίωσιν τῶν πρὸ ἡμερῶν ληφθεισῶν πληροφοριῶν καθ' ἃς ὁ Ἰταλὸς ἀρχιστράτηγος θὰ προσπαθήση—ἐγκαταλείπων τὴν Ἀσμάραν καὶ τὴν Μασάουαν—νὰ ἀντιτάξη μίαν τελευταίαν καὶ ἀπεγνωσμένην ἄμυναν ἐπὶ τοῦ ὀρεινοῦ τετραγώνου Ἄδουας—Ἀξώμης—Μακάλε—Ἀντὶς Ἀμπέμπα ὅπου θὰ συγκεντρωθοῦν ὅλοι οἱ Ἰταλοὶ ἄποικοι, ἐργάται καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΔΙΕΝΕΜΗΘΗΣΑΝ ΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26. (Ἰδ.).—Νεώτεραι σημεριναὶ πληροφορίαι ἐκ Βελιγραδίου ἀναφέρουν ὅτι παρὰ τὰ ληφθέντα μέτρα ἡ ἀγανάκτησις τοῦ λαοῦ εἶνε ἀσυγκράτητος. Εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Βελιγραδίου τὸ πλῆθος ἔσχιζε τὰς ἐφημερίδας αἱ ὁποῖαι ἀνήγγειλον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμφώνου. Οἱ πολῖται κατεφέροντο κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἡ ὁποία προέβη εἰς τοιαύτας ἐνεργείας.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διέταξε ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις τοῦ Βελιγραδίου, κατέφθασαν δὲ χθὲς τὸ ἀπόγευμα πολλαὶ ἑκατοντάδες ἀστυφυλάκων ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων.

Εἰς τὸ Κραγούγιεβατς ὅπου ἡ ἀντίδρασις εἶνε μεγαλυτέρα, τὸ πλῆθος συνεπλάκη μὲ τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις ἐπεχείρησεν νὰ διαλύσῃ συγκεντρώσεις του.

Εἰς τὴν Μοράβα τὸ φρουραρχεῖον κατεκλύσθη ἀπὸ πολίτας ζητοῦντας ὅπως καταταχθοῦν εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἀποσταλοῦν εἰς τὰ βουλγαρικὰ σύνορα.

Εἰς τὸ Βελιγράδι οἱ μαθηταὶ τῶν Ἀνωτέρων Σχολῶν ἠρνήθησαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς παραδόσεις καὶ ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ κατὰ τοῦ Ἄξονος. Πολλοὶ καθηγηταὶ ἐξεφώνησαν πατριωτικοὺς λόγους ἀδιαφοροῦντες πρὸς τὰ ἀπαγορευτικὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐκυκλοφόρησαν κατὰ χιλιάδας προκηρύξεις εἰς τὰς ὁποίας τονίζονται τὰ ἑξῆς:

«Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν μας μᾶς ἐζητήθη νὰ κλίνωμεν τὸ γόνυ.

Αὐτὸ μᾶς ἐζητήθη σήμερον ὅταν ὁλόκλη